

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.315/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2023. április 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 9. napján meghozott 43.B.89/2021/69. számú ítéletét megváltoztatja.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által B100002939028 számon bevételezett 1 darab fekete markolatú 24 cm teljes hosszúságú és 12 cm pengehosszú, márkanevű feliratú kést – a lefoglalásának megszüntetésére és a megsemmisítésének elrendelésére vonatkozó rendelkezések mellőzése mellett – elkobozza azzal, hogy a bűnjeltárgyat, az ítélettel érintett többi bűnjeltárggyal együtt, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bj. 3400-I/235/2021. számon kezeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Főügyészség a 2021. február 18. napján kelt NF.1257/2020/67-I. számú vádiratával emelt vádat Terhelt1 vádlottal szemben.

[2] A Fővárosi Törvényszék a 2022. szeptember 9. napján kelt 43.B.89/2021/69. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], ezért mint visszaesőt három év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Meghatározta a vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, a szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélettel szemben a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére három munkanap fenntartását követően, a törvényes határidőn belül az ügyész jelentett be fellebbezést a kiszabott fő és mellékbüntetés tartamának súlyosítása, továbbá a büntetőeljárás során lefoglalt 12 cm pengehosszúságú kés elkobzása érdekében. A vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[4] A Fővárosi Főügyészség fellebbezése indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott javára helyesen értékelt enyhítő körülmények – így a sértetti jelentős közrehatás, a vádlottnak fel nem róható időmúlás, a hányattatott gyermekkorából eredeztethető hajléktalan életmód – figyelembevételével helyesen vont következtetést arra, hogy a vádlottal szemben a középmerítéket el nem érő szabadságvesztés kiszabása indokolt, azonban álláspontja szerint a vádlott visszaesői minőségére, a cselekmény büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésére, a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára, a közterületen való elkövetésre tekintettel – amely a köznyugalmat is súlyosan megzavarta – az elsőfokú bíróság által kiszabottnál hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása indokolt. Emellett kitért arra is, hogy a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Kormányrendelet Mellékletének a) pontja értelmében a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz az olyan szűrő- vagy vágóeszköz, amelynek szűrőhosszúsága vagy vágóéle a 8 cm-t meghaladja, továbbá a szűrőhosszúság vagy a vágóél méretétől függetlenül a dobócsillag, a rugós kés és a szűrő-, vágóeszközt vagy testi sérülés okozására alkalmas egyéb tárgyat kilövő készülék (különösen: felajzott íj, számszerű, francia kés, szigonypuska, paritty, csúzli). A Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése alapján pedig – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni. E rendelkezésre tekintettel a 12 cm pengehosszúságú kés különösen veszélyes eszköznek minősül, amelyet a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján – utalva a Be. 320. § (4) bekezdésére is – el kell kobozni. Erre figyelemmel indítványozta e bűnjel tekintetében is az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.688/2022/2. számú átiratában rögzítette, hogy a bejelentett fellebbezés irányára tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdés alapján korlátozott terjedelmű. Kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az eljárást, a vádlott tagadásával szemben a büntetőeljárás során beszerzett bizonyítékokra figyelemmel helytállóan mondta ki a vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulta szerint minősülő testi sértés büntetében. A bűncselekmény minősítése, valamint a vádlott visszaesői minőségének megállapítása törvényes. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az időmúlás nyomatéka – tekintettel a magas büntetési tételkeretre – csekély, mert a bűncselekmény elkövetésétől eltelt idő esetében minél súlyosabb egy bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítő körülményként értékelhető. A vádlott az eljárás során nem tanúsított megbánó magatartást, kizárólag a sértett megütését ismerte el, az eredményért való felelősségét következetesen tagadta. A súlyosító körülmények között nagyobb nyomatékkal értékelendő, hogy a vádlott a terhére rótt cselekményt visszaesőként, és azon túl büntetőeljárás hatálya alatt követte el, közterületen, a köznyugalmat megzavaró módon. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem biztosítja a büntetési célt, azaz a generális és a speciális prevenciót. Emellett az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat körébe

tartozó rendelkezései közül a márkanév1 feliratú késsel kapcsolatos rendelkezés kapcsán fejtette ki az elsőfokon eljáró ügyészség fellebbezésében írtakkal egyezően az álláspontját. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és mellékbüntetés tartamának lényeges megemelését, a márkanév1 feliratú kés elkobzását indítványozta azzal, hogy a törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azok helybenhagyására tett indítványt.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[7] A nyilvános ülésen a védő írásban észrevételében foglaltakkal egyezően tartotta meg perbeszédét, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[8] Terhelt1 vádlott személyi körülményeiről, betegségéről nyilatkozott. Utolsó szó jogán tett felszólalásában kifejezte, hogy a történeteket nagyon sajnálja, a cselekmény elkövetésére nem emlékszik pontosan, de nagyon bánja tettét. A jövőben törvénytisztelő életmódot kíván folytatni, a törvényességre és a becsületességre törekszik.

[9] Az ítéltábla a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A bejelentett fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdése a) és b) pontja alapján a kiszabott büntetést és az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó, a lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos egyes rendelkezéseket támadja, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében az ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett részét, illetve rendelkezését bírálja felül. A Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt

[10] a) az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során az ítéltábla vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

ab) a Be. 590.§ (5a) bekezdésére figyelemmel a megalapozatlanság vizsgálata nélkül is megállapítható módon, a Be 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, azaz annak vizsgálatára, hogy a terheltet fel kell-e menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni,

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó, továbbá

d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésre.

[11] A Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett bűnjellel kapcsolatos rendelkezésen túl hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további rendelkezéseket is.

[12] Az eljárási szabályok vizsgálata során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, továbbá a Be. 609.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető más eljárási szabálysértést sem valósított meg.

[13] A bejelentett fellebbezés irányára figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjába foglalt rendelkezés alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] Az ítéltábla a vádlott nyilvános ülésen tett előadására, az iratok részét képező elmeorvos-szakértői véleményre és a másodfokú eljárásban beszerzett bűnügyi nyilvántartási adatokra figyelemmel az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire, korábbi büntetéseire vonatkozó részét – miután a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontja külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú eljárásban irányadó, ekként megváltoztathatatlan tényállás része – kiegészítette a következők szerint:

[15] – Terhelt1 vádlott letartóztatása előtt élettársi kapcsolatban élt, mely kapcsolata jelenleg is fennáll; szívbetegsége és nem-meghatározott szkizofrénia, nem-meghatározott bipoláris affektív zavar miatt gyógyszeres kezelés alatt áll,

[16] – a vádlott diszharmonikus személyiség szerkezetű, szociopátiás életvezetésű, hajléktalan életmódot folytató, alulszocializált egyén, alkalmazkodási és kötődési problémákkal, indulatháztartási, identitási zavarokkal. Nárcisztikus megnyilvánulások mellett az erkölcsi problémák iránti érzéketlenség, antiszociális sodródás volt feltárható. Sértődékeny, impulzív, agresszív ösztöntörekvésű, pszudológiára való hajlammal, manipulatív attitűddel. Antiszociális személyiség-összetevőit a rendszeresen fogyasztott droghasználat súlyosbítja. Kevert személyiségzavara (antiszociális, érzelmileg labilis) azonban állapot jellegű, betegségi szintet el nem érő és korlátozó tényezőt nem jelent.

[17] – Terhelt1 vádlottat a Dabasi Járásbíróság a 2015. december 7. napján kelt és 2015. december 10. napján jogerős 15.Fk.24/2015/43. számú ítéletével többrendbeli lopás büntette és lopás vétsége miatt 1 év 10 hónap börtön fokozatú, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte, elrendelte pártfogó felügyeletét, és 33.75 forintra vagyonelkobzást rendelt el

[18] – a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2021. január 28. napján jogerős 4.B.533/2019/63. számú ítéletével a fent rögzített szabadságvesztés büntetés végrehajtását is elrendelte; a vádlott 2021. január 29. napjától a Dabasi Járásbíróság által kiszabott 1 év 10 hónap szabadságvesztés büntetését töltötte, a kerületi bíróság által mint különös visszaesővel szemben kiszabott 9 hónap szabadságvesztés büntetésből várható szabadulási ideje 2023. augusztus 28. napja;

[19] – a Budapesti XX., XXI., XXIII. Kerületi Bíróság 6.Beü.XXI.566/2016/6. számú összbüntetési ítéletével a Dabasi Járásbíróság 6.B.153/2014/16. számú ítéletével – mely a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.228/2015/11. számú határozatával 2015. október 9. napján emelkedett jogerőre – kiszabott 1 év hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztést, továbbá a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 6.B.XXI.1511/2014/35. számú ítéletével – mely a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.XXI.10.388/2015/8. számú határozatával 2016. január 7. napján emelkedett jogerőre – kiszabott 1 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztést foglalta összbüntetésbe; az összbüntetesként meghatározott 2 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésből 2016. május 31. napján szabadult feltételes kedvezménnyel, szabadságvesztésének utolsó napja: 2017. december 10.

[20] – a Balassagyarmati Járásbíróság a 2013. október 31. napján jogerős 2.Fk.553/2013/5. számú ítéletével a 2012. december 6. napján elkövetett maradandó fogyatékossgot okozó testi sértés büntette miatt 6 hónap fiatakorúak fogházára ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette

[21] – a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. május 21. napján jogerős 8.B.31129/2014/2. számú ítéletével lopás büntette miatt 1 év 10 hónap börtönbüntetést és 2 év

közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben, és elrendelte a Balassagyarmati Járásbíróság által kiszabott szabadságvesztés végrehajtását is;

[22] – a Váci Járásbíróság a 2014. szeptember 4. napján jogerős 1.B.121/2014/20. számú ítéletével lopás büntette miatt 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, mellékbüntetésül 1 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától;

[23] – a Váci Járásbíróság az 1.Beü.92/2014/9. számú ítéletével – mely a Budapest Környéki Törvényszék 9.Bpkf.1235/2014/3. számú határozatával 204. december 18. napján vált véglegessé – összbüntetésbe foglalta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.31129/2014/2. számú, valamint a Váci Járásbíróság 1.B.121/2014/20. számú ítéletével kiszabott büntetéseket; az összbüntetés tartamát 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésben állapította meg, mely büntetéséből a vádlott 2015. december 22. napján feltételes kedvezményrel szabadult.

[24] Az elsőfokú bíróság a bejelentett fellebbezésre tekintettel a Be. 562. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint az ítéletet röviden indokolta, kitért a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaiban, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakra, valamint megjelölte az alkalmazott jogszabályokat is.

[25] A másodfokú eljárásban irányadó tényállásra és az ügyiratok tartalmára, is figyelemmel Terhelt1 vádlott felmentésére, vele szemben az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem volt megállapítható, a vádlott bűnösségére vont elsőbírói következtetés helytálló, a cselekmény jogi minősítése pedig megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[26] A büntetéskiszabás körében az ítéltábla nem osztotta az ügyészi álláspontot.

[27] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[28] A bíróság feladata az ítélkezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[29] Az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, ezen értékelésről megfelelő módon számot adott.

[30] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – a büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[31] A vádlott terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján jelentős tárgyi súlyú, azonban a jelentős sértetti közrehatás – a vádlottat a cselekmény előtt két órával és közvetlenül a bűncselekmény elkövetése előtt a sértett részéről ért jogtalan, a

köznugalmat is sértő támadásra tekintettel, amely miatt a vádlott cselekménye véghezvitele előtt jogos védelmi helyzetben is volt – figyelmen kívül nem hagyható, jelentős súllyal bíró enyhítő körülmény. A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet növeli – a vádlott betegségén, valamint a bűncselekmény elkövetését könnyítő személyiségjegyeken túl – az a körülmény, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerinti visszaesői minőségén túl is többször volt büntetve, jelen bűncselekményét a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[32] A vádlott terhére rótt bűncselekmény konkrét tárgyi súlya, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A feltárt büntetéskiszabási körülmények mellett az elsőfokú bíróság azon következtetése is helyes, hogy a generális és a speciális prevenció érvényesülése – azaz a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el – érdekében a vádlottal szemben a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározott középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés büntetés és annak mértékéhez igazodó közügyektől eltiltás kiszabása indokolt. Ezen tényezők maximális értékelésével állapította meg a törvényszék a szabadságvesztés büntetés, és az ehhez igazodó közügyektől eltiltás tartamát, az ítéltábla álláspontja szerint az így kiszabott büntetés szükséges, és egyben elegendő is a büntetési célok, a vádlott és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlott vagy más bűncselekményt kövessen el. Erre figyelemmel az ügyészség súlyosabb büntetés kiszabására irányuló fellebbezése a Be. 605. § (2) bekezdésében rögzített rendelkezést is szem előtt tartva, nem vezetett eredményre.

[33] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamba történő beszámítására, továbbá a visszaeső vádlottal szemben a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjára vonatkozó elsőfokú rendelkezések törvényesek.

[34] Az ítéltábla egyetértett a bűncselekmény eszközéül szolgáló kés elkobzásával kapcsolatos ügyészi állásponttal. Azt az anyagi jogszabályok szerint helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a lefoglalt kés elkobzására a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Btk. 72. § (3) bekezdése értelmében nincs lehetőség, miután az nem az elkövető tulajdona volt, és azon feltétel sem teljesül, hogy a tulajdonos az elkövetésről előzetesen tudott volna, vagy az elkobzás mellőzését nemzetközi jogi kötelezettség kizárná. A Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja értelmében azonban el kell kobozni azt a dolgot, amelynek a birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti, vagy jogszabályba ütközik. A közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni. A Rendelet Mellékletének a) pontja szerint a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz az olyan szúró- vagy vágóeszköz, amelynek szúróhosszúsága vagy vágóéle a 8 cm-t meghaladja, továbbá a szúróhosszúság vagy a vágóél méretétől függetlenül a dobócsillag, a rugóskés és a szúró-, vágóeszközt vagy testi sérülés okozására alkalmas egyéb tárgyat kilövő készülék (különösen: felajzott íj, számszerű, francia kés, szigonypuska, paritty, csúzli). A jelen esetben a vádlott által használt márkánévű márkájú kés pengehosszúsága 12 cm volt, így a közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, amelyet közterületen használtak. Ezért az ítéltábla ezen bűnjellel kapcsolatos rendelkezést megváltoztatta, a lefoglalás megszüntetésére és a bűnjel megsemmisítésére vonatkozó rendelkezés mellőzése mellett – figyelemmel a Be. 320. § (4) bekezdésére is, mely szerint, ha a lefoglalt dolog birtoklása

jogszályaiba ütközik, vagy a közbiztonságot veszélyezteti, a bíróság a lefoglalás megszüntetése helyett a lefoglalt dolog elkobzásáról határoz – a fekete markolatú 24 cm teljes hosszúságú és 12 cm pengehosszú, márkánév1 feliratú kést elkobozta.

[35] Az elsőfokú ítélet egyéb, a további bünjeltárgyakra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései szintén megfelelnek a hatályos büntetőeljárás szabályoknak, a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést csupán a bűnjelek nyilvántartására vonatkozó adatokkal kellett kiegészíteni.

[36] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[37] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

[38] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2023. április 12.

dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

előadó bíró

dr. Bíró Emese

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 9. napján kelt 43.B.89/2021/69. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.315/2022/9. számú ítéletével 2023. április 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. április 12.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: